

θίκοινα καὶ ὑποχρεώσεις, ἀσκει τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴ βούλησιν.

Μετὰ τὴ συνεργασία στὰ ἔργα τοῦ Σχολικοῦ Συνεταιρισμοῦ δίνεται πρὸς ὅλους εὐκαιρία νὰ προσφέρουν κάτι στὴν κοινὴ προσπάθεια. Ὁ ἕνας βλέπει πόσο ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὸν ἄλλο, ἀναγνωρίζει τὴς ἱκανότητες τοῦ καθενός. Μέσα στὴν κοινὴ προσπάθεια ἀναγνωρίζουν τὰ παιδιά τὴν ἀμοιβαλὴ ἐξάρτησίν τους. Ἔτσι, αὐτόματα, χωρὶς ἠθικοδιδασκαλίας, περιορίζεται ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ τάση γιὰ ἐπιβολή, γὰρ ν' ἀντίσταν στὴν ψυχρὴ αἰσθητικὰ συμπίπτει, φιλίας, σεβασμοῦ γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ τὴν προσωπικότητα τῶν ἄλλων.

Μαθαίνουν νὰ βλέπουν καὶ ν' ἀναγνωρίζουν τὴς ἱκανότητες τοῦ καθενός. Μᾶς πείθει γιὰ αὐτὸ καὶ ἡ σωστὴ ἐκλογή ποῦ κάνουν τὰ παιδιά, ὅταν ἐκλέγουν συντρόφους τους γιὰ διάφορες εὐθύνες. Καὶ αὐτοὶ ἔχουν συναίσθησις ποῖες ὑποχρεώσεις τοὺς ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ προτίμησις καὶ ἐκλογή. Ὁ καθένας μέσῃ στὸ Σχολικὸ Συνεταιρισμὸν καταλαμβάνει, βλ ἐπεὶ ἐπὶ σὴ σημασία ἔχει τὸ νὰ ἐκπληρῶνῃ κανεὶς πρόθυμα καὶ με ἀκρίβεια τὴς ὑποχρεώσεις του. Μαθαίνει ἔτσι ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς στὰ παιδιά τὴν πολλὴ δύσκολη τέχνη τοῦ καλοῦ πολλῆ: νὰ ζήσουν νὰ διοικοῦνται καὶ νὰ διοικοῦν.

Ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς εἶναι ὀργανωσὴ ποῦ τὴ θεσπίζουν τὰ παιδιά με δική τους θέλησιν. Ἔχει σκοποὺς ποὺ τοὺς προβάλλουν καὶ τοὺς ἐπιδιώκουν τὰ ἴδια.

Ὅλα τοὺς λοιποὺς θέλουν νὰ κάμουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ μὴ διαλυθῆ, νὰ μὴ ἀποτύχῃ ἡ ὀργανωσὴ τους, γιὰ νὰ πετύχουν τοὺς σκοποὺς τους.

Γι' αὐτὸ ὅλα σέβονται τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Συνεταιρισμοῦ τους καὶ δεῖχνουν πρόθυμα ὑπακοὴν τοῖς ὑπεύθυνους. Αὐτὸ ἔχει γιὰ συνέπεια νὰ λιγοστεύῃ σιγὰ σιγὰ ἡ ἀταξία καὶ νὰ καλλιεργεῖται ἕνα πνεῦμα ἐσωτερικῆς, θεληματικῆς πειθαρχίας.

Ἡ συνεργασία γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τοῦ Σχολικοῦ Συνεταιρισμοῦ κάνει τὰ παιδιά νὰ νιώσουν πραγματικὰ πόση ἀξία ἔχει ἡ μονιαισμένη προσπάθεια καὶ ἡ ἀδερφικὴ ἔνωσις.

Ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς καλεῖ τὰ παιδιά πρὸς δράσιν γιὰ τὸ καλὸ ὅλων, πρὸς ἔργα κοινῆς ὠφέλειας.

Ἔτσι τὰ παιδιά συνηθίζουν νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τοὺς γύρω τους, νὰ κάνουν πράξεις καλῆς. Ἡ διάθεσις γιὰ ἀλληλοβοήθεια, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης ρίχνουν τοὺς πρώτους σπάρους στὴν ψυχὴ τους.

Γρήγορα προβάλλει τὸ αἰσθητικὸ τῆς εὐθύνης, κάτι περισσότερο ἀκόμη: τὸ αἰσθητικὸ τοῦ κοινωνικοῦ χρέους.

Τὸ βλέπομε αὐτὸ στὴν προθυμία τους νὰ

ὑπηρετήσουν γιὰ κοινούς σκοποὺς, στὴν ἐγενικὴ τους ἀμιλλα νὰ ξεπεράσουν τὸν ἴδιο τὸ ἑαυτὸ τους πρὸς προσηφὰ γιὰ ἄτομα ἢ γιὰ τὸ σύνολο. Ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς δίνει συχνὰ καὶ πολλές εὐκαιρίες γιὰ τέτοια δράσις. Μετὰ ἐμφυτὴ σοφία, τότε, ἐναρμονίζουν τὰ παιδιά κάθε ἀτομικὴ παρόρμησιν μετὰ τὴν κοινὴ δράσιν καὶ τοὺς σκοποὺς ποὺ βοηθοῦν στὴν προκοπὴ τοῦ συνόλου.

Ἔτσι τὰ νεαρὰ μέλη τῶν Σχολικῶν Συνεταιρισμῶν προχωροῦν συστηματικὰ πρὸς τὴν ἀκμαιοῦσιν ἐκπολιτιστικῆς. Ὁ ζῆλος καὶ τὰ ἔργα τους φέρνουν γρήγορα στὸ πλεῖον τους Ὄργανώσεις καὶ πρόσωπα ποὺ νοιάζονται γιὰ τὴν προκοπὴ τοῦ τόπου, καὶ αὐτὸ πλατύνει στὴν παιδικὴ ψυχὴ τὸ αἰσθητικὸ τῆς ἀλληλεγγύης.

Καθὼς ἐργάζονται γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, καθὼς φτάνουν σιγὰ σιγὰ πρὸς μικρὰς—ἀλλὰ πολλὰ σημαντικὰς—ἐπιτυχίας, διδάσκονται ἐμπρακτικὰ καὶ στερεὰ πῶς εἶναι δυνατὸ νὰ ὑψώσωμε μόνοι μας, ἂν τὸ θέλωμε, τὸ βιοτικὸ μας ἐπίπεδο καὶ τὴν ἐπιπονητικὴν πολιτισμοῦ μας.

Συμπληρωματικὰ οἱ ἐκθέσεις τῶν δημοδιδασκάλων μᾶς ἀναφέρουν ὅτι ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς καλλιεργεῖ τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα, καθὼς καλεῖ τὰ παιδιά νὰ χριστιανικὴν δράσιν, τὴν αἰσθητικὴν ἀγωγὴν, καθὼς δίνει τὴν δυνατότητα γιὰ τὸν ἐξωραϊσμὸ τοῦ Σχολεῖου, καὶ ἐπίσης τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν, καθὼς ζητεῖ ποικιλὴν δράσιν καὶ κίνησιν στὸ ὑπὸνυθρον.

Βοηθεῖ ἐπίσης γιὰ τὸν ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸν τῶν παιδιῶν, καθὼς δίνει εὐκαιρίες νὰ ἐκδηλωθοῦν διάφορα ἐνδιαφέροντα καὶ γιὰ πολὺπλευρὰς ἀπασχολήσεις.

Εἶναι τέλος, ὁ Σχολικὸς Συνεταιρισμὸς οἰκονομικὸς βοηθὸς καὶ τῶν παιδιῶν, μετὰ τὸν πρᾶτῆρόν του, καὶ τοῦ Σχολεῖου, ποῦ τὸ ἐξυπηρετεῖ πρὸς μικρὰς ἀλλὰ ἀξίολογες ἀνάγκες του.

Παράλληλα τονίζουν ὅτι ἡ σημασία τοῦ Σχολικοῦ Συνεταιρισμοῦ γιὰ τὰ ἀγροτόπαιδα εἶναι ἐντελὸς ξεχωριστῆς, γιὰτὶ μὲτὰ τὰ παιδιά τὴν συνεταιριστικὴν ἰδέαν, τὸ ἐνημερῶναι τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν καὶ τὸ διοικητικὸν μηχανισμὸν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, καλλιεργεῖ τὴν ψυχὴν τοὺς τὴς ἀρετῆς τοῦ ἀγαθοῦ συνεταιροῦ καὶ προετοιμάζει ἔτσι τὴς νέες γενεὰς γιὰ μιὰ συνειδητὴ συμμετοχὴν τὴν συνεταιριστικὴν κίνησιν τῶν ἐνηλίκων.

Εἰδικὰ γιὰ τὴν σχολικὴν χρονιά 1957-1958 ἀναφέρουμε ὅτι 99 Σχολικοὶ Συνεταιρισμοὶ φύτεψαν 187.002 δέντρα, καλλωπιστικὰ καὶ καρποφόρα, καὶ 106 ἐπίσης Σχολικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἀναφέρουν ὀρισμένον ἀριθμὸν.

Συστηματικὰ ἀναπτύσσεται ἡ δραστηριότης